

Molnár Illés

Felhajtás

Copertinói Szent József repülési naplói

1.

Mindenki a levitációról beszélt –
pedig szavamra, végigültem a misét
némán és mozdulatlan. A kereszt ott főtt:
az hajolt közel, én kicsit sem kerültem

távolabb a talajtól – ültem a padban.
Rosszul látták. De nem hibáztatok senkit.
Az üzlet, a család meg a politika
lefoglalta őket. Nem figyeltek oda.

Az ég jött közel – nem csak hozzám: hozzánk. Nem
repülök, nem lebegek, nem levitálok,
és nem voltam semmilyen önkívületben:

tévhit, hogy én felemelkedtem volna, hisz
együtt időztünk a szentség közelében.
Csak épp túl mélyre süppedtek önmagukba.

2.

Mielőtt megégették máglyán, a tudós
azt kiáltozta: a föld is egy égitest.
De ha a föld az égen van, hol van az ég
akkor? – kérdezném tőle, de már túl késő.

Hogyha jól sejtem, csak félig volt igaza.
Nem a föld van az égen, fordítva helyes:
az ég, ami kézzelfoghatón földi test,
odafelvaló teher nyomja a talajt

(bár maga súlytalan) keményre, laposra.
Kipréseli belőle a fellegeket,
szorítja magához őket és az égi

testet kiáltó égő test füstjét hívja
távoli rokonaként magához – mondtam,
majd elnehezülve borultam az égre.

3.

Nem akartam repülni. Hallgatni vágytam
a harangszó utórezgéseit. Sosem
vettem meg semmit, ami földi. Hányszor
merültem mélyre a talaj morájában,

rászorítva fülem. Megtanultam tőle:
harang a föld is, egyetlen kondulása
visszhangzik öröktől. És fakó mása csak
énekének a zengő hang a toronyból.

Annak is tompa visszhangja a torkom,
a felfakadó, szélfúttá gregorián:
párától nehezülve verődik vissza

az égről. Az utolsó szótagra lehull
az eső, a hőségben a pára sodor
magával, látom a torony repedését.

Jóna Dávid

Ostromnapló

Az ostrom 419. napja
Nagymamám úgy mondta, hogy gombold be a tévét!
De gombold ki, ha megjönne Zsófi nénéd!
Kályha vaslapján ugrált magasra a tengeri,

fehér szoknyácskájában repült,
mi próbáltuk elkapni,
volt abban a világban valami emberi.

Most meg a pogácsa illatát érzem.
Ilyenek jutnak eszembe, ha nem kapcsolok tévét,
ha épp nem vagyok benne az őszi levegőtlenységben.

Az ostrom 420. napja
Haláli vers, azaz kép a képben, vers a versben:
„Szirom borzong, fázós reggel,
egy év alatt megöregszel...
bár vérem teli antitesttel,
vele ébredsz, vele fekszel.”
Orpheus, bocsáss meg, kérlek!
A szirénák énekét el kell nyomni valahogy...

Az ostrom 421. napja
A túlélők ingét visszagombolták,
választhatnak újra, bőrfotelt, kakukkos órát, lovaglóruhát,
ahogy régen mi a Quelle és a Neckermann katalógusaiból,
a lapozható álmvilágból néztük a fehéreneműs nőket,
és néha begyűrődtek a lapok,
ahogy stoppoltuk őket.

Az ostrom 424. napja
Paradoxon pszichózis – a határtalan elme korlátai.
Magunknak kell bevallani!
Eszedbe jutott? Na, mi?

Az ostrom 425. napja
Épp hámozom a valóságot.
Occam borotvájával. Vágod velem?
A hipotéziseket persze.
Felesleges, ami szükségtelen.

Az ostrom 426. napja
Álmomban a Sagrada Famíliánál jártam,
dicsősége az anyaszentegyháznak,
mielőbbi felépülést kívántunk egymásnak.

Az ostrom 427. napja
Ma a házunk előtt találkoztam egy idősebb házaspárral,

kedvesen integettek,
a maszk miatt nem értettem, mit szóltak,
lehet, hogy anyámék voltak?

Az ostrom 428. napja
Most kéne írni „elég” -iát
vagy drámát, ami túlmutat a félelmen,
nincs zseb a kölcsönruhán,
nem írt többet Shakespeare a Vihar után,
talán nem is véletlen.

Az ostrom 429. napja
Ma azt láttam, hogy meghajlott a szobainas.
Vagy elfáradt, vagy lovagias.
Május van és hideg,
megjelentek a házunkban a pingvinek,
az egyik épp vállat vonogat:
ez a rettegés főka!
Ne csodáld, hogy van némi zavar,
csak lekövetem a közállapotokat.

Az ostrom 430. napja
Kígyóként lapult, mint akit ádáz harag tüze hajt,
s mint hegyről futó folyó, ki medrét maga vájja,
sziszegve sötétlett, véres volt szája,
magzatvizének habját toltta maga előtt,
mint gyűlölet a bajt,
és gázolt,
kiderült, hogy csak a kerti slag volt,
kiderült, mielőtt lemészárolt.
Kérsz egy pohárral?

Az ostrom 431. napja
Az ördög, a diabolus nagyon fáradt lehet,
azt mondják, hogy nem is alszik. Fogát feni.
Fejlődik a démonológia,
a járványnak is vannak nyertesei.